

EL LLIBRE DELS GOIGS DE SANT MAGÍ¹

Nora Vela

Joan Roig i Montserrat, *El llibre dels Goigs de Sant Magí*. Tarragona: Gogistes Tarragonins, 2009. 166 p. (Gogistes Tarragonins núm. 920; Llibre núm. 20).

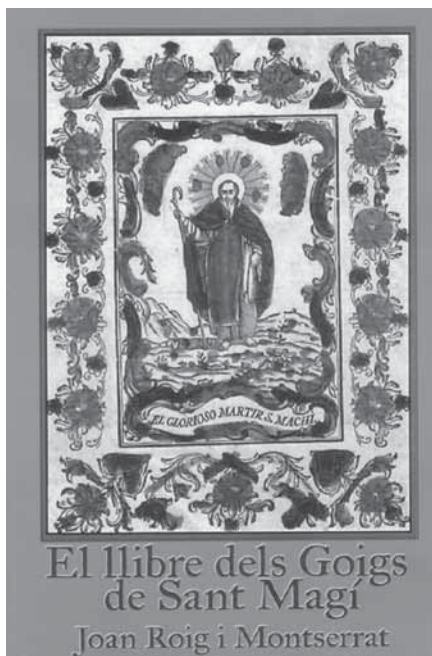
Una monografia nova sobre goigs acaba de presentar-se. En aquest cas el seu autor és prou conegut en el món gogístic per les seves aportacions literàries -és autor de nombroses lletres com ho testimonia l'obra de Joan Bauçà, *Els goigs del poeta i gogista Mn. Joan Roig i Montserrat* (Tarragona: Gogistes Tarragonins, 2008)- i per les seves contribucions erudites publicades principalment dins de la col·lecció de Gogistes Tarragonins tant sobre advocacions, poetes o il·lustradors. Especialment interessant és per a nosaltres destacar que va ser Joan Roig qui va inaugurar els cicles de conferències dels *Amics dels Goigs* l'any 1997 parlant sobre l'"Aspecte literari dels goigs", text reproduït després entre les pàgines 19-23 del llibre *Estudis sobre els goigs* (Barcelona: Mediterrània, 2002) sota l'epígraf d'"Els goigs entre la poesia popular i la culta".

Una "Introducció" i un apartat genèric sobre "Els goigs de Sant Magí" són els dos primers capítols que introdueixen el cos principal de l'obra que agrupa els estudis en diversos blocs: els textos; diverses bibliografies d'edicions essencials; els goigs de Mallorca, textos minoritaris, contemporanis i en castellà; les melodies, el cas de *Les Cobles de Sant Magí*, i finalment alguns textos inèdits. Una bibliografia essencial tanca el volum. Però una bibliografia encara més específica acompanya cada cas o edició comentada. Tots aquests apartats van acompanyats per nombroses il·lustracions de fulls de goigs de Sant Magí a pàgina completa i perfectament llegibles. També podem veure estampes i gravats sobre el sant que completen l'apartat iconogràfic. En aquest sentit caldria destacar la permanència de l'estampa clàssica del sant com a ermità que fa brollar l'aigua benefactora amb el seu bastó, que enllaçaria amb la tradició hagiogràfica catalana tan ben recollida per Antoni Vicenç Domènec des de començaments del segle XVII en el seu llibre sobre

¹ Article publicat al *Bulletí del Amics dels Goigs*, Núm. 135, Juny 2010

la *Historia general de los santos y varones ilustres en santidad del Principado de Cataluña* (Gerona: Gaspar Garrich, 1630) quan parla de la “Vida del Bienaventurado San Magin Martyr, cuyas sagradas reliquias tiene una principal Yglesia de su nombre, edificada en la parrochia de San Iayme de Rocamora, de la Baronia de La Lacuna, en el Arçobispado de Tarragona” (p. 154–156), i s’apartaria del cas que exposa el conegut Louis Réau en la seva monumental *Iconografia del Arte Cristiano*, (Barcelona: El Serbal, 2001) quan atribueix a Sant Magí de Tarragona la imatge d’un pelegrí amb una falç dentada, instrument de la seva decapitació. (volum 2, pàg.307) .

La presentació del llibre és ben bonica i correcta. L’obra resultarà imprescindible tant per a estudiosos com per a col·leccionistes, per les seves constants anotacions i il·lustracions, i serà un model possible a seguir per a qui vulgui fer quelcom de paral·lel amb qualsevol altra advocació. De fet el que fa Joan Roig és

explicar-nos en clau de goig el que canten les velles *Cobles de Sant Magí*: “És contar la vida/ com era tan santa/ de un hermità/ com a nova planta”.